

Asociación Finlandesa Suomela
Jäsenlehti n:o 161
Joulukuu 2017

Pohjolan sanomat kirjoittaa seuraavasti Suomen kohtalosta otsikolla ”korkeimman vallan käyttö Suomessa”.

Poliittisesti päädyttiin ratkaisuun, että valta siirretään väliaikaisesti eduskunnalle. Tällä kertaa ei jätettäisi Venäjälle minkäänlaista valtaa Suomessa. Suomalaisen valtiopöytäkirjan mukaan tämä tarkoitti myös valtioliiton katkeamista.

Näin eduskunta päätti kiivaan keskustelun jälkeen äänin 127 - 68 julistautua itsenäiseksi ja korkeimman vallan hallitsijaksi.”

V.I. Lenin tunnusti ensimmäisenä Suomen itsenäisyyden. Hän arveli työläisten vallankumouksen leviävän Suomeen ja Suo-

Suomi
Finland
100

men liittyvän vapaaehtoisesti Venäjään. 31.12.1917 Leninin johtama kansankomissaarien neuvosto tunnusti Suomen valtiollisen itsenäisyyden. Tämän historiallisen asiakirjan allekirjoittivat Lenin, **Trotski** ja **Stalin**. Suomen itsenäisyyspäiväksi vakiintui 6.12.

Juhlistamme 100-vuotiasta Suomea keskiviikkona 6.12.2017 lippujen nostolla Girasolin sisäpihalla klo 9.00.

Pääjuhla on Palacio de la Paz'ssa klo 14.00 alkaen.

Tervetuloa!

*Hyvää ja rauhaista joulunaikaa
ja loppuvuotta kaikille!*

Asociación Finlandesa Suomela ry.
Olavi Turunen, pj

Suomen Kansalle.

Kuvat Pekka Savolainen

Neidot vas:
Raisa, Ulla,
Maaret, Veera,
Tiina, Eila,
Ritva, Kaija.

Kansallispukujen loistoa

Upeat kansallispuvut olivat pääosassa Suomelan teemaillassa 8.11.

Jälleen kerran Suomelan sali sai uuden ilmeen, kun teemaillassa salin tulijan silmät tavoittivat häärääviä kansallispukuja, iloisia naisihmisiä ja mustavalkoisein pukeutuneita tarjoilijoita. Oli alkamassa **Raija Ihnaisen** järjestämä *Kansallispukuilta*, josta muovautuikin värikäs, monipuolinen ja tietopainotteinen kansallispukupaketti ja jossa kunnioitus suomalaista perinnettä kohtaan oli käsin kosketeltavissa silmiemme edessä.

Raijalta oli oiva idea ottaa esille tämä kansallinen perinne ja taidon näyte kaiken juhluvuoden humun keskellä. Huolelliset esivalmistelut ja avustajajoukkojen valjastaminen illan eri tehtäviin tarjosi salintäyteiselle yleisölle ainutlaatuisen kokemuksen ja pienen palan supi-Suomea. Tyylikkääst tarjoilijatytöt, pukujen esittelijät, tapasten-

laitajat, seremoniamestari **Matti Tuovinen**, **Rauno Myllylän** musiikkituokiot, ja Raijan leppoisa kerronta, kaikki yhdessä loivat isänmaallisuutta tihkuvan iltahetken, jonka huipentuma koettiin Munsalan kansallispukuun sonnustautuneen 13-vuotiaan **Veeran** esittäessä *Sininen ja valkoinen* -laulun Rauno Myllylän säestyksellä.

Aluksi Kaukolan puvussa esiintynyt illan emäntä Raija kertoi kansallispukujen alkuperästä ja pääpiirteistä. Tilaisuudessa häärineet valkopuseroiset tarjoilijat olivat vihje perinteestä, jolloin syksyisin palkollisten värväystilaisuudessa annettiin heille puhtaan valkoiset työasut palkkaetuina. Pyhä- ja juhlapuvut valmistettiin itse rakkaudella silloisista materiaaleista ja alkeellisisa olosuhteissa. Syntyi kylä-, pitäjä- ja

maakuntien pukuja. Vuonna 1790 perustettiin Kansallispukuneuvoston keskusraati, joka ryhtyi keräämään kylä-, pitäjä- ja maakuntien pukujen ominaispiirteitä ja alkoi luokitella niitä arki-, pyhä- ja juhlapukuihin. 1950-luvulla Kansallispukuneuvosto määritteli uudelleen tarkasti pitäjänpukujen ja kansallispukujen vaatimukset. Kansallispuku julistettiin juhlapuvuksi historialliselta pohjalta. Laadittiin tarkat säännöt mm. kaavoitukseen, kangaslaatuun, koristeluun, nauhoihin, koruihin, päähineeseen, kenkiin, sukkiin ja jopa hameen helman pituuteen. 5.8.1885 Lappeenrannassa lahjoitettiin keisarinna **Maria Fedorovnalle** suomalainen soutuvene, jota soutivat maakuntapukuiset neidot ja peränpitäjänä jäaskenpukuinen rouva. Siksi 5.8. on nimetty kansallispukujen päiväksi ja vuosittain sitä juhlitaan ns. kansallispukujen tuuletuspäivänä erilaisin luontoon liittyvin tapahtumin. Tänä vuonna sitä juhlittiin 77:llä paikkakunnalla Suomessa.

Tämän historiallisen selostuksen välillä Rauno Myllylä esitti komeasti Merikannon säveltämän *Reppurin laulun*, säestäjänä **Anne Myllylä**.

Raija muistutti myös kansallispuvun käyttöön liittyvistä säännöistä (seuraavalla sivulla) sekä kertoi varoittavia esimerkkejä kömmähdyksistä, kansallispukujen väärinkäytöstä ja sääntöjen rikkomisesta.

Tellervo on tehnyt kansallispuvun sekä itselleen että aviomiehelleen.

Illan emäntä Raija ja seremoniamestari Matti.

Illan seremoniaosuudessa tarjoihti suomalaisia ruiskuppeja ja savulohta tapsten tapaan ja kohotettiin malja Suomelle ja perinteille. Raija ja Matti ojensivat Suomelan puheenjohtaja **Olli Turuselle** kopion Suomen itsenäisyysjulistuksesta. Veeran herkan laulun myötä siirryttiin sinivalkotunnelmista kansallispukujen yksilölliseen esittelyyn. Suomen 400:sta hyväksytystä puvusta esiteltiin 10 kansallispukua, yksi työpuku ja yksi arkipuku joitakin erityispiirteitä esiin tuoden.

Pukukavalkadin aloitti **Tellervo** esitellen itse tekemänsä Kauhajoen puvun. Puvun erikoisuutena on koruketju, jonka aihe on otettu venäläisen hevosen leukaketjusta. Tellervo on tehnyt myös aviomiehelleen eteläpohjalaisen miehenpuvun, josta esiteltiin vain liivi, koska kuljetusvaikeuksien vuoksi hattu ja sarkatakki oli jätettävä ”kotio”. **Riitan** Tuusulan puvun korut ja kaunis kirjailtu tasku ovat hautalöytöjen aihioista tehty. **Raisan** Keuruun puvun liivin takana

Jatkuu seuraavalla sivulla

Kuva Olavi Kurkela

"Piiat" tarjoilivat perinteisissä työsuhteissaan ja Veera lauloi Munsalan puvussa.

Jatkoa edelliseltä sivulta

on läppäkörtit ja esiliina on silkkiä. **Ullan** itse valmistama Helsinginpitäjän puku on ruotsalaisvaikutteinen, värimaailmaltaan tummasävyinen, esiliina on musta. Ulla näytti hauskaasti, miten monimutkaista on tykkimyyssyn päähän asettelu. Lapintyttö **Maaret** esitteli tietysti Enontekiön puvun, jota käytetään myös työpukuna. Raikkaan sinisessä hameessa on kuusi metriä verkakangasta, hattu on pirteän punainen, koru on hopeinen risku. **Tiinan** vihreäliivinen Kirkkonummen puku on suomenruotsalaiselta alueelta, erikoisuutena punaiset sukat. **Eilan** Jurvan puku oli lennätetty näytökseen peräti Floridasta asti. Se on 1930-luvulta, liivissä on laskoskörtit ja pukuun kuuluu helysolki.

Illan komeimpia ja kalleimpia pukuja oli **Kaijan** esitlemä omatekemä Joutsenon puku näyttävän laskostetun huntupäähineen kera. Valkoinen arvokas esiliina on koristeltu Joutsenon revinnäisellä ja pelkästään esiliina on 4000 euron arvoinen. Illan emännän Raijan Kaukolan puku huntupäähineineen on karjalaisvaikutteinen, hame yksivärinen pliseerattu, helmassa punainen verkaraita. Puku on lahja suvulta. **Ritvan** puku, feresia, on arkipuku, jota nykyisin käyttävät mm. Bombantalon tarjoilijat työasuinaan.

Näytöksen päätteeksi esittäjät pistivät vielä piirileikiksi ja yleisökin sai laulaa pu-

napaulasta ja majan rakentamisesta sekä jännittää onnetaren antimista, kenelle osui päävoittona ollut taiteilija Sergei Shjerbakovin akvarelli. Tuskin koskaan Suomen katon alla on ollut yhtäaikaisesti niin kalista pukuloistoa kuin tuona keskiviikkoiltana. Olisi pitänyt lyödä Suomen pöydälle tosi korkea eurokasa voidakseen lunastaa nähdyt juhlapuvut. Ilta oli suomalaisen perinteen esilletuomisen ja arvostuksen lisäksi myös näytös käsityötaidoista ja taitajista useiden itsetehtyjen pukujen muodossa ja myös suvuissa kulkevista perinteistä.

Reetta Kiiski

Kansallispuvun käyttöön liittyviä sääntöjä:

- puvun kanssa saa käyttää vain siihen kuuluvia koruja, lisäksi sallittu vihkisormukset
- oikea helman pituus on maasta 15-20 cm
- nykyisin puvussa voi käyttää myös ansiomerkkejä
- neidonnauhat vaihtuvat aviovaimon päähineeseen, esim. tykkimyyssyn tai huntun
- kengät ja sukat tulee olla vain pukuun hyväksytyt

Itsenäiselle Suomelle

Suomi Finlandia 100 vuotta

Kaukana sinisenä siintevillä vuorilla,
valkoisilla lumipeitteisillä huipuilla
sinisissä Välimeren laineissa,
vahtopäisissä valkoisissa kuohuissa,
yllämme kaartuvassa taivaan sinessä
ja valkoisessa poutapilvessä,
sateen jälkeen sinisenä kurkkivassa orkideassa,
ihmeellisen tuoksuisessa dama de nochesa,
näen synnyinmaani Suomen kaukaisen
lippusi värit sinisen ja valkoisen.
Rohkeuttasi ja itsenäisyyttäsi kunnioittaen,
pyydän, salli minun aina olla suomalainen.

Erkki J. Vepsäläinen
vaeltava runoilija

Suomi on hyvä ja kaunis maa.
Itsenäistä Suomea maailma kunnioittaa.

Suomen 100 vuoden itsenäisyyden kunniaksi
hymyillen hyvää puhumalla maailma onnelliseksi.

Käsityöläisiä kaikkialta Suomesta

Aleksis Kiveä siteeraten ”Kotomaamme koko kuva ja sen ystävälliset äidinkasvot olivat ainaaaksi painuneet hänen sydämensä syvyyteen” oli konkreettisesti paikansapitävä, kun jokainen käsityökahvilan osallistuja kertoi, miltä paikkakunnalta on kotoisin.

Suomelan toiminnassa minusta juuri se on herttaista, että osallistujat tulevat eri puolelta Suomea ja näin joka piirissä Suomi on pienoiskoossa edustettuna. Suomen eri alueet niin murrepohjalta kuin tapojensa puolesta ovat läsnä joka päivä. Käsitöiden tekemisessä hauska vivahde on se, miten samalle asialle on niin monta vaihtelua, esim. kudotaan - neulotaan tai tumput/vanttuut/rasat/lapaset/kintaat.

Käsityökahvila on kaksi kertaa viikossa, maanantaisin ja torstaisin. Tervetuloa! Ulla Turtola

● Muonio
● Kolari

● Oulu

Yllä
Mikkelin
ja Keski-
Suomen
lapaset,
alla vas.
Keski-
Pohjan-
maan
perinne-
malli.

Vaasa

Mustasaari

● Vähäkyrö

● Kurikka

Lieksa

● Onttola

Pomarkku

● Ylöjärvi

● Tampere

● Pälkäne

● Sysmä

● Savonlinna

Ypäjä

● Hausjärvi

● Lappeenranta

Nousiainen

Turku

● Riihimäki

● Iitti

● Kouvola

Kauniainen

● Espoo

● Askola

● Porvoo

● Helsinki

Espanjan terveydenhoito ja suomalainen ystävähuolto

Menneenä syksynä terveydelliset voimavarat koettelivat kirjoittajaa kovakouraisesti. Ajettuani Euroopan halki pääsin suhteellisen hyvin Fuengirolan kotiin. Sain kuitenkin kokea tässä maassa vain kaksi tervettä päivää ja sitten alkoi tapahtumaan.

Vessareissulla menetin tajuntani ja löysin itseni lattialta. Vaikeuksien jälkeen ystäväni toimittivat minut Marbellan sairaalan ensiapuun. Valvontahuoneessa todettujen kokeiden jälkeen alkoikin vielä suurempi vastaanotto palveluaktiivisen henkilökunnan hoitamana.

Ensiavussa tapasin jo kaksi lääkärinä ja osastolla minua vielä hoiti kolme lääkärinä. Lakanat ja yöpuku vaihdettiin päivittäin. Pesuhuoltaja pesi potilaan ”jokaisen paikan” alusta loppuun asti. Huone ja oma vessa siivottiin myös jokaisena päivänä. Veriarvot, verenpaine, sokerimittaus, mahapiikki ja lääkkeitä hoidettiin päivittäin. Minua kuljettiin röntgeniin yhteensä seitsemän kertaa. Terapiahuoneeseensa oli kolme opettajaa. Huoneessani kävi kaksi eri sosiaalihoitajaa ja englantilainen tulkki. Heidän pääasiansa oli tietää se, onko minulla kotona ”familiaa” eli perhettä ja miten tulen toimeen ruoan ja siivouksen suhteen kotiuttamisen jälkeen.

Pääruokaa tuotiin kaksi kertaa päivässä. Kahvitarjoilua oli erillisillä lisäkeillä kolme kertaa päivässä ja jopa viimeinen tarjoilu tuotiin yöllä klo 23:00. Kyllä näillä tiedoilla voidaan todeta, että espanjalainen sairaanhoito on luksusta. Näiden hoitohenkilöiden lisäksi sain puhua puhelimesta entisen Miss Suomen kanssa. **Harriet Eriksson** on Marbellan sairaalassa suomalaisten potilaiden avustaja ja tulkki.

Sitten palaan vielä teidän suomalaisten ystävällisyyteen. Olen todellakin myös väentänyt iloitua, kun te monet kävitte minua katsomassa ja hoiditte muilla henkisillä tavoilla. Seurakunta muisti minua diakonin ystävällisyydellä ja papin kirjeellä. Suomelan johto sekä luontopiiri järjestivät tapaamista ja keskustelua. Kaksi rannikolla oleilevaa harjoittelijaakin kävivät ja hoitivat minun talouttani kotona.

Nyt minun pitäisi siis olla jo terve kun 73 henkilöä Espanjan sairaalassa on hoitanut minua eri tavoin ja lisäksi lähimmäisenrakkautta osoittivat vielä 12 paikallista muuttolintua sekä suuri joukko kotimaan läheisiä.

Parhaimmat kiitokseni teille kaikille!

Paavo

Joulun taikaa ja kulkusten kilinää

Suomalaiset ja suomalalaiset ovat tämän vuoden juhlineet. On siemaittu kahvia, kuohuviiniä, glögiä ja vaarinkaljaa ämpäritolkulla satavuotisen Suomen ja viidensadan vuoden takaisen uskonpuhdistuksen kunniaksi.

Martti Luther oikoi rohkeasti katolisen kirkon vääryyksiä. Hänen aikanaan Suomen köyhää väkeä koeteltiin. Oli maksettava Pietarinkirkon rakentamista, vaikka oma joukko olisi kuollut nälkään. Tämänkin törkeyden kimppeun Luther hyökkäsi.

Mikael Agricola toi meille luterilaisuuden aatteet, ja siitä pitäen on suomalaisia opetettu kirjalle. Nykyään lukemisen evankeliumi ei enää tahdo purra nuorisoon. Turha lukea kirjoja, digivaihteista saa kaiken tarvittavan tiedon helpommin.

Kiitos, Agricola, kielestä kauniista, niin kuin laulussa sanotaan. Passaa sitä puhua Aurinkorannikollakin. Ja kiitos Martti, kun

päästit papit selibastin vaivasta. Sehän aiheutti häpeää ja kärsimystä uhrilleen, niin tytöille kuin pojille.

Entinen nunna ja entinen munkki saivat muille malliksi liudan lapsia, joille järjestettiin kotioiloissa joulun seininäytelmä Enkelitaivaan kera. Martti keksi, **Katharina** ohjasi, ja lapset saivat näytellä kuin Suomessa kansakouluaikoina. Silloin minäkin pääsin mukaan, en ihan Mariaksi mutta esittämään turkki niskassa lammasta seimen äärellä.

Suomelan väki on enimmältään varttunut ja muistaa joululaulun, jossa kello lyö viisi ja lapset herätetään joulukirkkoon. Ilmastomuutos on ryöstänyt meiltä reki-retket, joten olemme täällä Etelä-Suomessa fugelaisten kanssa tasoissa. Toivottavasti sentään punatakkiset joulupukit kiipeilevät parvekkeille kilistelemään kulkusia!

Majailiisa Diekmann

Kello löi jo viisi, lapset herättää!
Juhani ja Liisi – muuten matka jää.
Tässä vesimalja, silmät huhtokaa!
Lämmin karhuntuja reessä odottaa.
Vasta ruunan reessä silmät aukeaa.
Siin' on silmään eessä synkkä metsämaa.
Aisakello heikkää, loistaa tähdet, kuu.

Riemua on pelkkää, hymyyn käypi suu.
Tuossa mökin Miina kulkee kirkolle.
Taavetti ja Tiina, nouskaa kannoille!
Mäenrinteen alla talo täröttää,
joka ikunalla kaksi kynttilää.
Riina, virsta vielä tepsuttele pois!
Tällä kirkkotiellä aina olla voisi!

Joulukirkoon
Sävellys: R. Raala
(Berndt Särin)
Sanat: Immi Hellen

Joulukuusi aikojen saatossa

Joulua alettiin viettää Jeesuksen syntymäjuhlan jo 300-luvulla Roomassa. Joulun viettossa ovat yhdistyneet kristillinen juhla, muinainen roomalainen saturnalia-juhla sekä Euroopan pohjoisten kansojen maatalousvuoden päättäjäis- ja keskitalven juhla, Suomessa vanha vuodenvaihteenjuhla kekri.

Ensimmäiset luotettavat tiedot joulukuudesta Jeesuksen syntymän juhlinnan eräänä symbolina ovat 1500-luvulta Saksasta, Strassburgin hiippakunnasta. Tosin eräs tieto kertoo, että joulukuusi olisi ollut vuonna 1441 Tallinnan raathuoneen torilla. Protestantit aloittivat kristillisen joulukuusitradition. Joulukuudesta muodostui katolisen kirkon jouluseimen protestanttinen vastine. Katoliset nimittivätkin protestanttisuutta vähättelevästi ”joulukuusiuskonoksi”. Katolinen kirkko ”hyväksyi” joulukuusen yllättävän myöhään. Vasta vuonna 1982 silloinen paavi Paavali II antoi tuoda suuren joulukuusen Pietarinkirkon aukiolle jouluseimen kumppaniksi.

Joulukuusi saapuu Suomeen

Joulukuusi saapui Saksasta Ruotsiin 1700-luvulla ja Ruotsin kautta Suomeen 1800-luvun alussa. Aluksi kuusi ilmestyi kaupunkien vauraitten kotien saleihin, sitten pappi-

loihin ja kartanoihin. Suomen ensimmäinen tunnettu joulukuusi oli paroni **von Klinckowströmin** perheessä Helsingissä vuonna 1829. Tavallisen kansan pariin joulukuusi yleistyi Suomessa vasta 1900-luvun alussa. Joulukuuseen suhtauduttiin aluksi hyvin kielteisesti. Joulukuusen tuomista kotiin jouluksi pidettiin maallistumisen merkinä, suoraan syntinä. Joulukuusen hankkimista pidettiin myös tarpeettomana metsävarojen tuhlaamisena. Niinpä laihialainen isäntämies joskus 1900-luvun alkupuolella laushti: ”Soon niitä herraan metkuja, jota tännekin rupiaa tulohon.”

Vuonna 1863 Jyväskylään perustettiin seminaari, jossa tuleville kansakoulunopettajille opetettiin millainen on oikeaoppinen joulukuusi. Monilla paikkakunnilla ei joulukuudesta tiedetty yhtään mitään, ennen kuin opettaja toi sen mukanaan. Koulun syyslukukauden päättäjäisjuhlaan saavuttiin koko kylän voimin. Näyttävästi koristeltu joulukuusi sai juhlassa keskeisen huomion. Juhlan nimikin muuttui ”kuusi-juhla”. Moni aikuinen tai lapsi näki ensimmäisen kerran joulukuusensa juuri kuusi-juhlassa.

Tapani Mäkinen
Lähdeaineisto: Wikipedia

Espanjan Aurinkorannikolla asuu vakituisesti jo yli 11 000 suomalaista. Tärkeä opas näiden suomalaisten sielunelämän ymmärtämiseen on Antti Kariston joitakin vuosia sitten julkaisema teos *Satumaa: Suomalaiseläkeläiset Espanjan Aurinkorannikolla*. (Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2008).

Suomalaiselämää Espanjassa: Hitaan tapahtumisen hienous

Vieraaseen maahan muuttaminen saattaa olla suomalaisille vaikeampaa kuin monille muille Euroopan kansallisuuksille. Kielellinen ja kulttuurinen eristyneisyys voivat vaikeuttaa sopeutumista. Suomalaiset kerääntyvätkin mielellään ikään kuin yhdeksi heimoksi, jonka jäsenenä koetaan turvallisuuden tunteita. Kylähän muutkin maahanmuuttajat mielellään kerääntyvät yhteen, mutta suomalaiset ehkä nauttivat yhdessä-olosta muita enemmän.

Antti Kariston kirjasta oppii yhtä paljon suomalaisuudesta yleensä kuin suomalaiselämästä täällä Aurinkorannikolla. Kirjan suomalaiseläkeläiset kokevat Kariston mukaan suomalaisuutensa kirkastuneen: *"Syntyy kuitenkin uudenlaista suomalaisuutta, jonka sisältö kiinnostaa."* Suomen lähihistoriakin kuvastuu Aurinkorannikon suomalaisten elämäkokemuksessa. Karisto toteaa: *"Aineistojeni valossa tyypillinen Espanjan talviasukas on sota-ajan ja pulan muistava agraarisen Suomen kasvatti, joka on omalle sukupolvelleen tyypilliseen tapaan kokenut elinolojen voimakkaan muutoksen."*

Ja edelleen: *"Sota ja suuret taloudelliset rakennemuutokset ovat viskoneet ihmisiä uusiin osoitteisiin, ja tavallaan Espanjaan muutto on myös tämän jälkinäytöstä."* Miten Aurinkorannikon suomalaiset eroavat perussuomalaisista? *"Suomalaisten sanotaan Espanjassa olevan ihmeen avoimia kotimaan jörkköihin verrattuna"*.

Oamalla asuinalueellani itäisemmässä Andalusiassa kuulee puhuttavan joidenkin brittien yrityksistä "keksiä persoonansa uudelleen". Sävy vihjaa jonkinlaiseen teeskentelämiseen. Suomalaiset tuntuivat Kariston kirjan valossa mielisekevän elämäänsä syvällisemmin. Oma elämäkokemusta pohditaan vapautuneessa hengessä. Työpainee ovat jääneet taakse, eikä enää tarvitse päteä. Toisaalta uusissa olosuhteissa pärjääminen tuo tyydytyksen tunnetta. Uuden ympäristön tarkkailu taas saa ihmisen pohtimaan oman kulttuuritaustan ominaisuuksia.

Espanjalaisen elämäntavan meluisuus ja maanana-mentaliteetti ärsyttävät aluksi, mutta pikkuhiljaa aletaan arvostaa "hitaa tapahtumisen hienoutta". Arvellaan myös, että suomalaisten hiljaisuus saattaa espanjalaisista tuntua erikoiselta. Opitaan myös arvostamaan kulttuuria, jonka koetaan suhtautuvan ikääntymiseen suuremmalla kunnioituksella kuin Suomessa.

Ulkomailla syntyneet etniset yhteisöt voivat tarjota ristiriitaisia kokemuksia. Muuan brittitystä tokaisi kerran: *"Tuolla kylän britit istuvat plazaan terasseilla, ovat niin hyvää ystävää ja nauraa hohottavat toistensa satkauksille. Itse asiassa he vihaavat toisiaan."* Samantapaista keinoitekoisen

yhteisön oiretta on ilmeisesti havaittavissa suomalaisen keskuudessa. Karisto kirjoittaa: *"Nopealla tutustumisella on kuitenkin kääntöpuolensa. Syntyy eräänlainen ihmisuuhdeiluusio suuresta onnellisesta perheestä, ja sen vallitessa pienikin kitka tuntee suurelta."* Keskinäiseen yhteenkuuluvuuden tunteeseen sekoittuu toisten vahtamista. Minulle on nyttemmin kerrottu, että tässä suhteessa ilmiäpiiri on nyt vapautuneempi kuin aiemmin.

Suomalaisiin yhteisöihin tunkeutui aiemmin sosiaalisen hierarkian aiheuttamaa kitkaa. Työelämässä hierarkian yläpörrailla arvostusta nauttineet ihmiset saattoivat kuin huomaamattaan etsiä itselleen uusisakin olosuhteissa samanlaista arvostusta. He voivat gintonicia siemällessään suhtautua ylemmydentuntoisesti "rupusakkiin", joka luuhua epämääräisinä pidetyissä baareissa. Tässä mielessä erään suomalaisen maantieteellinen havainto on myös mielenkiintoinen: *"Torremolinosissa asuu rupusakki, Fuengirolassa keskiluokka, Marbellassa kauniit ja rikkaat ja Nerjassa kulttuuriväki."*

Elämä ulkomaalaisyhteisöissä voi olla ikävytystäväkin, paistoi aurinko tai ei. Oman kokemukseni mukaan britit viihdyttävät itseään usein harhaanjohtavilla tai valheellisilla juoruilla maanmiestensä ja -naistensa elämästä. Asuinkylän muutakin elämää koskevat uutiset osoittautuvat usein virheelliseksi, osittain kielitaidottomuudesta johtuen. Suomalaisen vastaavaa käyttäytymistä Karisto kuvaa näin: *"Aurinkorannikolla ei kaivata katastrofeja, mutta joskus elämä ehkä tuntuu liiankin tasapaksulta. Silloin riehaannutaan helposti kaikesta pienestäkin, mikä rikkoo tavallisen päiväjärjestyksen."*

Maahanmuuttoa koskevat riidat ovat monissa maissa kuuma puheainehie. Aurinkorannikolla asuvien brittien kuulee silloin

tällöin manaavan siirtolaistulvaa Englantiin. Jos heille huomauttaa, että hehän ovat itsekin maahanmuuttajia, he vastaavat tuovansa rahaa Espanjan talouteen, nuo "muut" eivät sitä tee, pysykööt näin ollen kotimaassaan. Maahanmuutto-oikeus ei siis tämän katsannon mukaan kuulu ihmisille, joille se on usein ainoa tapa etsiä siedettävää elämää.

Muutettuamme andalusialaiseen kylään liki kaksi vuosikymmentä vuotta sitten, näimme vuoristotien varrella olevaan kiveen maalatun kirjoituksen: *"Guiris go home!"* Guiri on espanjalaisen käyttämä halventava termi ulkomaalaisista. Muukalaivihamielisyystä ei täällä voi kuitenkaan vakavasti puhua, vaikka joskus espanjalaiset ystävät manaavat brittien tapoja ja käyttäytymistä. Suomalaiset eivät Kariston mukaan ole kokeneet vihamielisyyttä. Karisto toteaa, että *"[n]orjalaiset talviasukkaat tuntevat suomalaisia herkemmin vaistoavan espanjalaisissa myös vihamielisyyttä."* Talo-ostoilla keinottelu on paikoin herättänyt pahaa verta. Oman kyläni aktivistit ovat muuntaneet iskulauseen *"Torrox, Euroopan paras ilmasto"* muuttoon *"Torrox, Euroopan paras keinottelu-ilmiäpiiri"*. Nämä riidat ovat sittemmin laantuneet.

Kariston yhteenvedo kenttähavainnoistaan on hyvinkin myönteinen: *"Aurinkorannikko tarjoaa Suomesta siirtyneille uutta ja erilaista, se tuo väriä elämään, se antaa terveyteen liittyviä hyviä olon tunteita, pärjäämisen kokemuksia ja yhteisön kuuluminen tunteita, henkisiä kokohokemuksia, erilaisia maallisia ja taivaallisia makeuksia. Täydellisiä eivät talviasukkaiden talvet ole, mutta useimmille kyllin hyviä."*

Tapani Lausti

Syksyn valokuva- sataa

Kuvat Pekka Savolainen,
Reino Korhonen ja Olavi Kurkela

Oliiviretki Mondaan tehtiin 24.10.
Liperin Laulupelimannit vierailivat
Suomelassa 29.10. ja harrastus-
piirit esittävyytivät Suomen
messuilla samana sunnuntaina,
kuva tilkkupiirin taidonnäytteistä.

Maljat kaikille isille
kohotettiin sunnuntaina
12.11. juhlanan isänpäivä-
lounaan alkajaisiksi.
Eila Ihämäki avasi 4.11.
taidenäyttelynsä ja se oli
esillä salin taideseinällä
koko marraskuun ajan.
Ohjelmallisia iltamia 5.11.
seurasi salintäysi yleisö.

Stadilaisten Murre- ja Vitsikilpailu Suomi 100 vuotta, Muut murteet –sarjan voittaja:

Vanahoja tarinoita ja juttuja Oulusta Oulum murteella

Kirjoittanut nimimerkki *Rannin ölövi kossi* alias Rauno Myllylä.

Näihä seo, että kaikille meille rupiaa vuosikymmenijem päästä nousem mielee sieltä kotikontuje tienoilta vanahoja asioita ja tappauksia, kuuluisuuksija ja merkkimiehiä. Oulusa onki aina sanottu, että mikkää nippelitieto ei vanahalle passaa, vaa tietoki löytyy ainuastaa vanahojen tapusten kautta. Siitä vaikka ollaa jo ikkäänku seilaamasa Unuholan ulapalta Tementian tuynneille, nii epää jää silti tuo kultane nuoruus kuitenkaa iha unuholaa, vaikka multane vanahuus koko aja tekkeeki tuluaa.

Oulusta ollaa ja kehataa sanua, tojetaa hyvi ussei oululaiste ihmiste keske raatatesa. Vaa eiköhä näitä nurkkapatriootteja lie aika ylleisesti muuallaki Suomesa. Suomalaisesa ajattelusaha tuo ensimmäine ihmisenki o Väinämöine. Entise oululaise koulupojam mukkaa siihe pittää kyllä lisätä yks lausuuli. Nimittäi jos ulukomaalaisekki otetaa huomioo, nii sitte seuli Aatami. No, olipa heti alakuu vänkä juttu! Oulusaha ruukataa ajatella, että vänkä juttu se aukasee korvat ja kirvottaa kielela. Ja vielä niinki on sanottu, että vänkä juttu synnyttää imeläpussin leuan alle. Mainittakkoo muute varmuuve vuoksi, että näille juttuille saa iha vappaasti kyllä nauraaikki ja niitä saa vaikka lainataikki, muttei oo mikkää pakko!

No tästä Oulum murteesta on tojettava, että siitä kieltä oo meleko heleppo ym-märtää, mutta kirjottaa sittei ossaa kukkaa. Oikian Oulun kielem mukkaa esimerkiksi errrrrreyksesä pitäs olla seittemä ärrää ja sikkkaarisa vähintää kolome koota. Ja tietysti sitte siinä polllilliisasa on kokonaine rosessi pehemeitä ja kauniita ällä. Mutta ähävää ei oulum murteesa oo ollenkaa. Nii-

ku yhesäki perheesä oli isä Verrumilla mont-töörinä ja äiti Vorttumista sytyingillä ja poi-ka pääsi Vinnairille ampakeijariksi. Tulukoo vielä räntivirheite ennalta ehkäsemiseksi huomautettua, että Oulum murteesa kaikki ruottalaiset sukunimet alakaa S:illä, paitti Römperi ja Poormanni.

No joha päästii kivuttomasti yhtee Oulun entisaja kuuluisutee, nimittäi Poormannin Marttiin. Martilla oli aina siniset Suomi-verkkarit jalasa ja kapsäkki käjesä ku se kuluki kavulla ja talloisa kauppaamasa kam-poja ja poikaneuloja ynnä muuta pientä tavaraa. Yhesti sillone kaapungijohtaja oli ajanu Martin pois kaapungitalon tilloista kaupustelemasta. Siitä Martti otti nokkiisa ja anto myöhemmi tuplate takas. Niinpä kaapungijohtajan kävelllesä vaimosa kansa kavulla Marttia vastaan, tokas Martti, että ”Terve tirehtööri! Sullaha on taas eri muija kainalosa”. Kuulemma se Martti teki tuon kälämin tempun muillekki Oulun silimää-tekeville, kute Karhin Otulle. Ottu oli kaapungihallitukse puhheejohtaja ja tunnettu katukuvasa siitä, että hällä oli tavallista kookkaampi nokkarustinki. Ottu puhutteli ussei Marttia ja kerra hän moitti tämän tukan pittuutta kehottaen menemään parturiin. Tähän Martti vastas, että toisille pukkaa tukkaa ja toisille nokkaa. Kerran taas Ottu aatteli panevasa Martin koville ja kysy, että tiijäkkö nää sanua, palijoko Oulujoesta on aikain kuluesa vettä virrannu? Tähän Martti oli ölövinä heittänyt vastarepliiki, että sanoppa nää palijoko siitä on vielä virtaamata?

Martin kortteeri oli iha rautatieaseman kuppeesa. Sovo aikana se essiinty asemalla koria-arvosena upseerina ja anto kujjeillesa

Espanjalaisen Erasmus-opiskelijan Luis Fernando Agorreta Lumbrerasin talvinen kuva Oulusta.

lomalaisille lissää lommaa. Käski sanua kasarmilla, että Poormanin Martti on myöntäny. Liekö viittanu tahallaa siihe kuulusaa saksalaisee kaimaasa. Sovan alettua muute monasti kokkeiltii, että ossaako ihmiset lähtä pommisuojaa ja sitä vaste tehti koehällyytyksiä. Sitte pommisuoja joku aina ennen pitkää mölläytti, että lähtää kottii, tämä oli vaa koehällyytys. Sitte yhe kerra, ku oltii pommisuojaasa ja lentokonneet oikei pörräs päällä ja pommit rytisi ja paukku, niim Martti rauhot-teli ihmisiä, että äläkää hät-täilkö, tämä ov vaa koe-pommitus. Oulusa on ruu-kattu sanua, että ”pahhuus palakittee palluupostisa, hyvyys ajan kansa”. Poormannin Martin kohalla tämä oululaine sananpauka on käyny tottaalisti tottee.

JUHLAPÄIVÄ SUOMELASSA, Onnea!

25-vuotisjuhla hotelli Las Palmeraksessa 26.3.2017

1. Los Pacosin kohta korkein on mäellä Suomen; veet sinervät takaa aukee yl' katsehen kantaman. Mutt Suomen rinteessä ain' väki on liikkeellä, ja Suomeaan matka taittuu niin hyvällä mielellä.
4. Oi kuinka on sulorunsas meill' Suomela rakas tää! Ah, aattee niin kullan kirkkaat sen joukoissa kimmeltää! Siell' iloa, huolta soineet on laulujen kanteleat, siell' tiedon ja taidon aukee myös auvoisat kirkkahat veet.
5. Ma vain olen pikku poika, mun aatteeni hennot on, mutt' Suomen ilmastossa ma nousein ain' lentohon, ja lentelen kauas, kauas luo läisen istuimen, ja etehen Kaikkivallan ma vaivun näin visertäen:
6. Sua taivahan pyhä Herra, ma lintunen rukoelen. Kuink' ihana on sun maasi, sun taivahas ihminen! Suo välkkyä Suomen vetten tult' intomme ainaan! Oi Herra herätä meissä suur' rakkaus synnyinmaan!

Fuengirolassa 26.3.2017 klo 12.30
Leikkilisesti ja hymy huulilla Z.Topeliusta ja Otto Mannista mukaellen Kamarikuoron vetäjä *Rauno Myllylä*

AVE MARÍA

AURINKORANNIKON KAMARIKUORON JOULUKONSERTTI

JOHTAA RAUNO MYLLYLÄ

FUENGIROLAN PÄÄKIRKKO

(IGLESIA DE NTRA. SRA. DEL ROSARIO, CONSTITUCIÓN AUKIOLLA)

LA. 9.12.2017 KLO 16:30 JA KLO 20:15

SOLISTIT: VUOKKO SINKKONEN, MEZZOSOPRAANO
JUHANI TEPPONEN, VIULU
RICKY VIVAR, KITARA JA LAULU

OHJELMA 10 €

Ennakkomyynti: Suomela, Thelman Pullapuoti, Centro Finlandian info,
Kardemunma, Hemingway, Bar Victoria, kuorolaiset

TERVETULOÄ !

Kuvassa vas:
Elina Kyllönen,
Jessika Kievimaa,
Risto Suuronen,
Gibraltarin
paikallisasukas,
Heli Kalluinen,
Christian Wertti
ja Aleks
Väisänen.

Rasekolaiset Suomalassa

Raision seudun koulutuskuntayhtymän pienryhmäopiskelijat opettajineen viettivät nyt jo viidennen kerran kaksiviikkoisen työssäoppimisjakson Suomalassa. Ohjelmaa on kehitetty vuosien varrella ja tällä kertaa keskiviikkolounaiden lisäksi järjestimme **Sirpa Ruhasen** johdolla Tapas-kurssin ja hoidimme Suomalaisen messujen kahvituksen sekä leivoimme erilaisia herkkuja.

Kävimme myös tutustumassa Malagaan ja Gibraltariin sekä ehdimme nauttia auringonpaisteesta rannalla. Myös aiempina vuosina tutuksi tulleet Ruta de la Tapa ja Erticaan ehdittiin tutustua.

Sirpa Ruhanen otti meidät taas avosylin

vastaan ja piti meistä hyvää huolta koko tälläoloimme ajan. Erityiskiitokset tänä vuonna haluamme antaa **Reino** ja **Maire Korhoselle**, jotka sydämellisellä tavaltaan auttoivat meitä niin monin tavoin.

Kiitos koko Suomalaisen välle, kun otitte meidät taas vastaan. Ensi vuonna **Heli** tulee mielellään uuden kollegan ja opiskelijoiden kanssa jatkamaan tätä jo perinteeksi muodostunutta työssäoppimista Aurinkorannikolla. **Risto** kumartaa ja kiittää kuluneista vuosista, nyt on aika siirtää viestikapula nuoremmille. Ehkäpä silti vielä joskus tavaataan. Kiitos Suomalaisen jäsenyydestä.

Risto Suuronen ja Heli Kalluinen

Eläimellistä menoa Suomalassa!

Koko joulukuun ajan on Suomalaisen salin taideseinällä esillä **Hannele Tommilan** ja **Ritva Pekkasen** eläinaiheisia maalauksia. Näyttelyn avajaiset ovat sunnuntaina 3.12. klo 12. Tervetuloa, saa haukkua!

lapsen kokemuksia sodasta

*isä sodassa
äiti kotirintamalla miniänä
vanhusten
ja neljän pienen lapsen kanssa*

*muistot sodan varjossa
pelkojen sävyttämiä
tummat rullaverhot alhaalle
pommikoneiden lähestyvä jyrinä
pienet kädet korville
turvaan äidin syliin
-lapsen väestönsuojaan*

*pelko tiivistyi iltaroukoksissa
isän ikävään rauhan toivoon*

*isä kotiutettiin vammautuneena
taistelu jatkui vielä arjessa
ison perheen toimeentulosta
vanhimmat lapsista ruumiilliseen
työhön vastuuseen liian varhain
- jäivätkö lapsuuden leikit
leikkimättä*

*kiitos äiti isä ja veteraanit lapsuuden
turvasta vaikeina aikoina*

*nyt vastuu tulevasta velvoittaa meitä
toimimaan rauhan säilyttämiseksi
olkoon tavoitteemme lapsillemme
turvallinen tulevaisuus*

Sisko Laukkanen

Linnan kutsut ja juhلالounas, tällä kertaa Mondan linnassa 12.12.

Koska emme saaneet kutsua Linnan juhliin, juhlistamme sitä arvokkaassa historiallisessa Mondan linnassa 12.12.2017. Mondan linna on tuttu TV- ohjelmasta *Vain elämää*. Tammikuussa alkaa taas uuden jakson nauhoitus siellä. Suomalain puolesta järjestetyn matkan tähän 37 km: n päässä olevaan kylään, joka on ollut Cesarin voitokkaan sodan näyttämönä vuonna 45 eKr.

Retkelle lähdetään klo 9.30 Marbellan suuntaan rantatietä ja sieltä ylös Ojenin maurilaiseen valkoiseen kylään piipahtaen menomatalla. Vuoritietä jatketaan kohti Mondaa, missä sopivasti juuri tiistaina on paikalliset markkinat. Kapeita teitä pitkin bussi ei voi ajaa ylös linnalle, joten kävelystä tulee ylämäkeen jonkin verran. Ruokailu klo 13.30 näköalasalissa. Ruokailua varten valitse jompikumpi vaihtoehto:

Alkupalana viiriaisalaatti, pääruokavaihtoehdot porsaansisäfilee sienikastikkeen ja perunaterriinin kera tai turskakäfilee basilikakastikkeen ja lohkoperunoiden kera. Jälkiruokana suklaamousse punamarjain ja vaniljan kera. Erityisruokavaliot huomioidaan, kunhan ilmoitetaan etukäteen Ullalle.

Lounaan jälkeen paluu vuoritietä pitkin, perillä noin klo 16.15. Ilmoittautumiset: ulla.turtola@gmail.com tai 645 059 708 ja retkimaksu 50€ toimistoon. Ilmoittautua voi myös keskiviikon lounasruokailun ja jäsenillan aikaan. Tervetuloa!

Suomelan Golfkerho

PUHEENJOHTAJA: Eero Rautio, 606 165 921, eero.rautio@hotmail.com

KILPAILUTOIMINTA:

Lauron kisat: Lauro Golf tai Eero Rautio.

Cerrado de Aguilan kisat: Sirpa Kauppi, 634 334 957, make.kauppi@gmail.com

VALMENNUS: Tuomas Sistonen, 694 407 928, tuomas.sistonen@gmail.com

GOLFSAÄNNÖT: Mikko Saarinen, mikko.saarinen@traer.fi

Lisätietoja: www.suomela.info/toimintapiirit/golf-kerho

Sopimuskentät 2017

Golfkerholla on voimassa oleva sopimus oheisilla kentillä. Alennukset ovat merkittäviä. Kenttien normaalit hinnat selviävät niider [www-sivuilta](http://www.sivuilta) ja ilmoitustauluilta. Kaikilla on hinnoittelun perustana high, medium ja low kausihinnat, kaksi pelilupia ja buggy usein tarjouksessa. Alennuksen saadaksesen on esitettävä Suomalain voimassaoleva jäsenkortti.

Lauro	952 41 27 67
Miraflores	952 93 19 60
Calanova	951 17 01 94
Cerrado	951 70 33 55
Mijas Golf	952 47 68 43
Parador Golf	902 54 79 79
Añoreta Golf	952 40 40 40
La Noria Golf	952 587 653
Alhaurin Golf	952 595 800

Joulukuun tapahtumat:

5.12.	Cerradon kisa klo 11
12.12.	Cerradon kauden päätös klo 11

Joulukuun 2017 kuukausiohjelma

La 2.12.	klo 18	Pikkujoulu Suomen jäsenille
Su 3.12.	klo 12 – 14	Ritvan ja Hannelen eläinaiheisen maalausnäyttelyn avajaiset
	klo 18	Joululauluilta, Matti Hyvönen, liput 5 €
Ma 4.12.	klo 16	Jooga, Sirpa Ripatti
Ma 4.12.	klo 18	ATK-klinikka, Tarja Juvonen
Ke 6.12.	klo 9	Itsenäisyyspäivän lipunnostojuhla Girasolin sisäpihalla
	klo 14	Suomi 100-juhla Palacio del Paz:ssa.
	klo 18	Epävirallinen ”linnanjuhla” Suomessa
To 7.12.	klo 15.30	Yhteislaulu Ilunión-hotellissa
Pe 8.12.	klo 16	Vapaa pääsy -yhtye esiintyy
La 9.12.	klo 10 – 12	Käsityöpiirien joulumarkkinat, riisipuuroa 2 €
	klo 16.30	Kamarikuoron kirkkokonsertti Rosario-kirkossa
	klo 20.15	Kamarikuoron toinen kirkkokonsertti Rosario-kirkossa
Ma 11.12.	klo 16	Jooga
Ti 12.12.	klo 9.30	Retki Mondaan, linnankutsut ja juhla-lounas, 50 €
	klo 18	Hallituksen ja toimintapiirien palaveri
Ke 13.12.	klo 14	Lounas: kinkkukiusaus
	klo 16.30	Teemaillassa aiheena homevauriot & Sallisen mausteet
Ma 18.12.	klo 16	Jooga
Su 24.12.	klo 14	Jouluateria, mikäli tekijöitä löytyy
Su 31.12.		Uudenvuoden epävirallinen vastaanotto. Baari avoinna, muu tarjoilu nyyttäriperiaatteella

Muutoksista ilmoitetaan teemailloissa, ilmoitustauluilla, paikallislehdissä sekä facebookissa.

Tuoreimmat tiedot kotisivuilla www.suomela.info

Viikko-ohjelma

Maanantai	9.15 – 10.15	Venyttelyjumppa 1	Suomela
	10.30 – 12.30	Käsityökahvila + Lasisepät	Suomela
	10.30 – 14.00	Hopeasepät	Suomela
	11.00 – 14.00	Toimisto ja kirjasto avoinna	Girasol
	15.00 – 16.00	Jooga 11.12. – 8.1.	Suomela
	15.00 – 17.00	Petankki	Cantera-puisto
	17.00 – 18.00	Äijäjumppa	Suomela
Tiistai	9.15 – 10.15	Fantástico 1	Suomela
	10.15 – 11.15	Fantástico 2	Suomela
	11.15 – 12.15	Fantástico 3	Suomela
	14.00 – 16.00	Kirjallisuuspiiri	Suomela
	16.15 – 18.45	Kamarikuoro	Suomela
Keskiviikko	9.15 – 10.00	Keppijumppa	Cantera- puisto
	9.30 – 13.00	Tilkkupiiri	Suomela
	11.00 – 14.00	Toimisto ja kirjasto avoinna	Girasol
	14.00 – 15.00	Lounas	Suomela
	16.15 – 16.30	Viikkotiedotukset	Suomela
	16.30 →	Teemailta	Suomela
Torstai	9.00 – 11.30	Käsityökahvila	Suomela
	9.30 – 11.30	Luontopiiri kk:n 1. ja 3. torstai	Suomelan portilta
	12.15 – 13.15	Soft-jumppa	Suomela
	13.30 – 15.00	Helisevät joka toinen viikko	Suomela
	15.15 – 16.30	Turtolan tukioipetus 3-4 Efectivon lukeneille	Suomela
	15.30 – 16.30	Hei, me osataan jo! Esp. keskustelu	Toimisto
	16.30 – 17.30	Fantástico 4	Toimisto
	17.45 – 19.45	Kamerakerho kk:n 2. ja 4. torstai	Suomela
Perjantai	18.00 – 20.00	Golf-kerhon kokous kk:n 1. to	Suomela
	9.15 – 10.15	Venyttelyjumppa 2	Suomela
	10.30 – 15.30	Kuvataidepiiri	Suomela
	15.00 – 16.00	English conversation	Keittiövarasto
	16.00 – 17.45	Veteraaniperinnetilaisuus kk:n viim. perj.	Suomela
	18.00 – 21.00	Karaoke	Suomela
Lauantai	15.30 – 16.30	Rivitanssi	Suomela
	18.00 – 21.00	Tanssi-ilta, elävä musiikki	Suomela
Sunnuntai	9.00 – >	Mijas- kävely	lähtö Girasolin yläkulmalta
	15.00 – 16.30	Musiikkiliikunta	Suomela

Toimisto ja kirjasto avoinna ma ja ke klo 11 - 14

Asociación Finlandesa Suomela

Jäseneksi voit liittyä Suomen toimistossa lokakuusta maaliskuuhun maanantaisin ja keskiviikkoisin klo 11 – 14 maksamalla jäsenmaksun käteisellä, pankki- tai luottokortilla tai pankkini tilille ES1130580822732720022492. BIC SWIFT-koodi: CCRIE52A, Pankki: Cajamar Fuengirola. 30 euron kausi- (1.10.–30.9.) tai 15 euron kuukausijäsenmaksulla voit osallistua eri harrastuspiireihin. Espanjanopettaja ottaa kulukorvauksen itselleen.

Suomelan sali:

Calle la Cantera 49 AB, Los Pacos

Toimisto ja kirjasto:

Calle Las Viñas 54, Edif. Girasol,
ES-29640 Fuengirola, España

Toimisto ja kirjasto ovat avoimina
ma ja ke klo 11-14.

Tärkeitä numeroita:

Yleinen hätänumero	112
Poliisin hätänumero	092
Rikosilmoitus	902 102 112
Palokunta	080
Ambulanssi	061
TAXI	952 471 000

Suomelan jäsenkortilla saat huomattavia alennuksia mm. ravintola La Leonassa 15%, Biofac-laboratoriossa, Coliseon kuntosalilla sekä useilla golf-kentillä (kts.s. 19).

HALLITUS 2017–2018

Olavi Turunen, puheenjohtaja	634 343 066	olliboy3@gmail.com
Paavo Ässämäki, varapj.	+358 400 733 656	paavo.assamaki@elpa.fi
Marjut Hurtig, tiedottaja	629 029 570	marjut.hurtig@gmail.com
Riitta Tenngren, rahastonhoitaja	646 898 944	riitta.spain@gmail.com
Virpi Wallenius-Jokinen, sihteeri	622 007 494	virpiw@hotmail.com
Eero Rautio, golf	606 165 921	eero.rautio@hotmail.com
Jukka Mero, sali-isäntä	634 346 909	jukkamero@gmail.com
Reino Korhonen, keittiö	+358 400 842 380	reinoekorhonen@gmail.com
Suomelan sähköposti		suomela@suomela.info
Suomelan kotisivut		www.suomela.info
Kamarikuoron kotisivut		www.arkk.webnode.fi

TOIMINTA- JA HARRASTUSPIIRIT

Espanjan kieli, Tina Lindén	670 671 483	tina.linden@telefonica.net
Frisbeegolf, Paavo Ässämäki	+358 400 733 656	paavo.assamaki@elpa.fi
Golf-kerho, Eero Rautio	606 165 921	eero.rautio@hotmail.com
Hopeasepät, Erkki Vilamaa	+358 442 367 708	erkki.vilamaa@gmail.com
Kuorot, Rauno Myllylä	681 612 756	rmyllyla@gmail.com
Kamerakerho, audiot, Olavi Kurkela	+358 405 831 497	okurkela@gmail.com
Keittiö, baari Reino Korhonen	+358 400 842 380	reinoekorhonen@gmail.com
kokki Veikko Liira	634 346 164	veikkoliira@gmail.com
Keppijumppa, venytt. Marja Kurkela	+358 415 467 808	marja.a.kurkela@gmail.com
Kirjanpitäjä, Liisa Ojala	665 429 497	ojalaliisa48@gmail.com
Kirjallisuuspiiri, Oiva Ikonen	+358 50 9107647	oioikonen@gmail.com
Kirjasto, Anni Tammisto	693 485 883	tammian5@gmail.com
Ulla-Maija Pakarinen	+358 503 801 619	upakarinen@gmail.com
Helena Saarimäki	+358 504 063 834	
Kaarina Kämpe	693 692 666	
Kuvataidepiiri, Reetta Kiiski	634 328 106	reetta.kiiski@pp.inet.fi
Lasi- ja savipaja, Maaret Rantapelkonen	634 351 157	lapin.kievvari@netti.fi
Liikunta, tanssi, ohjelm. Raija Ihanainen	634 308 556	girasol1@suomi24.fi
Luontopiiri, Veikko Makkonen	+358 400 128 644	vema36@luukku.com
Mijas-kävely, perinnepiiri Matti Konkola	678 884 843	konkolamatti@gmail.com
Ooppera- ja balettiretket, Riitta Mujunen	677 878 109	rimuju@hotmail.com
Petankki, Seppo Pennanen		skp@seppopennanen.fi
Retket, espanja, käsityökahv. Ulla Turtola	645 059 708	ulla.turtola@gmail.com
Rivitanssi, Tuula Kaunisto	681 646 946	kaunistot@hotmail.com
Sali-isäntä, Jukka Mero	634 346 909	jukkamero@gmail.com
Suomelan Sanomat: toimitus Marjut Hurtig		marjut.hurtig@gmail.com
ulkoasu Ritva Pekkanen		pekkänen.ritva@gmail.com
Tilkkupiiri, Irja Kalske	+358 407 479 633	irjakalske@gmail.com

RESTAURANTE

Tipi Tapa

www.cerveceriatipitapa.es

TIISTAI TORSTAI LAUANTAI
7:30 pm
Päivällinen
Flamenco Show

TYYPILLISIÄ
ESPANJALAISIA
TAPAKSIA

627 635 890
951 311 630
Show 5€ facebook

Calle Málaga 4 Fuengirola (Málaga)

Balettia joulukuussa

Joulukuun baletti on itseoikeutetusti
Piotr Tchaikovskyn Pähkinänsärkijä.

Päivämäärä on tiistai 12.12 klo 20 Miramarin
Cine Sur -elokuvateatterissa. Se tulee nauhoitet-
tuna Lontoon Covent Gardenista. Saamme
jälleen nauttia lisäksi hyvistä englanninkieli-
sistä haastatteluista ja näyttämöntakaisista
tunnelmista. Koreografia Peter Wright Lev
Ivanovin ja Marius Petipan mukaan, kapelli-
mestarina Boris Gruzin. Pääosissa tähtitanssijat
Lauren Cuthbertson, Federico Bonelli, Frances-
ca Hayward, Alexander Campbell ja Gary Avis.

Teosesittely alkaa ti 12.12. Suomalain toimiston
aulassa klo 18, mistä lähdemme yhdessä
katsomaan esitystä Miramariin. Tervetuloa!

Lisätietoja Riitta Mujunen p. +34 677 878 109

Suomi-Seura r.y.
sponsoroi

**Luotettava suomalainen
VUOKRAVALITYS**

KYSYNTÄ KÄY KUUMANA!
Varmista loma-asuntosi jo nyt
myös vuosille 2018 ja 2019!

C/ Francisco Cano 38,
Los Boliches, Fuengirola
952 664 384, 687 518 980
tupasi@tupasi.net
www.tupasi.net

ZODIACO
Real Estate

Satu Salonen
Kiinteistövälittäjä
+34 625 295 523
+34 952 581 166
Calle Santa Lucia 2
29640 Fuengirola
zodiacohouses@gmail.com
www.zodiacohouses.com

SOS-puhelin
+34 618 566 603

Suomenkielinen päivystys 24/7
Vain ja ainoastaan hätäpuhelut!
Tallenna numero puhelimeesi.

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta
Vuotta 2018!*

